

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

(א)	
These are the accounts of the Mishkan, the Mishkan of Testimony, which were counted by the command of Moshe...	אלה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פִּוּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה גֹיִי
And it is known the precision of what is written: "the Mishkan, Mishkan" twice.	וַיְדוּעַ הַדִּיּוּק מֵה שִׁפְתּוֹב הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכָּן ב' פְּעָמִים.
It is also necessary to understand that in the first "Mishkan" it is written "Mishkan" simply, and in the second "Mishkan" it is written "Mishkan of Testimony."	גַּם צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁבַּמִּשְׁכָּן הָא' נֶאֱמַר מִשְׁכָּן סֵתֵם וּבַמִּשְׁכָּן הַב' נֶאֱמַר מִשְׁכָּן הָעֵדוּתוֹ.
It is also necessary to understand what is written: "which were counted by the command of Moshe," for there are two explanations in this.	גַּם צָרִיךְ לְהִבִּין מֵה שִׁפְתּוֹב אֲשֶׁר פִּוּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה, דְּשֵׁנִי פִירוּשִׁים בְּזָה.
One explanation is that it refers to "Mishkan of Testimony," and therefore "פִּוּקַד" (counted) is written in the singular form, because only one Mishkan was counted by the command of Moshe, the aspect of "Mishkan of Testimony."	שִׁקְאֵי אֲדֹסְמִיךְ לִיָּה, עַל מִשְׁכָּן הָעֵדוּתוֹ. וְלִכֵּן נֶאֱמַר פִּוּקַד לְשׁוֹן יְחִיד, כִּי רַק מִשְׁכָּן אֶחָד פִּוּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה, בְּחִינַת מִשְׁכָּן הָעֵדוּת.
And another explanation is that "which were counted by the command of Moshe" refers to the entirety of the Mishkan, also to the aspect of "Mishkan" simply.	וְעוֹד פִּירוּשׁ, שֶׁאֲשֶׁר פִּוּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה קָאֵי עַל כְּלָלוֹת הַמִּשְׁכָּן, גַּם עַל בְּחִינַת מִשְׁכָּן סֵתֵם.
And on the contrary, the simple explanation (as the verse does not depart from its simple meaning) of "which were counted by the command of Moshe" is that it refers to "These are the accounts of the Mishkan," which at first states "accounts" simply, and afterward clarifies that this was by the command of Moshe.	וְאֲדַרְבָּה, הַפִּירוּשׁ הַפְּשׁוּט (דְּאִין מִקְרָא יוֹצֵא מִפְּשׁוּטוֹ) בְּאֲשֶׁר פִּוּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה הוּא שִׁקְאֵי עַל אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁבַתְחִלָּה אוֹמֵר פְּקוּדֵי (סֵתֵם וְאַחַר כֵּן מְפָרֵשׁ שֶׁזֶּה הִיָּה עַל פִּי מֹשֶׁה).
And it is necessary to understand the connection between the two explanations.	וְצָרִיךְ לְהִבִּין הַקֶּשֶׁר דְּשֵׁנִי הַפִּירוּשִׁים
(ב)	
And the main explanation in this is, as stated in Likkutei Torah, that the concept of the Mishkan is the dwelling of the Shechinah, as it is written, "And they shall make for Me a Sanctuary, and I shall dwell among them."	וְנִקּוּדַת הַבִּיאור בְּזָה הוּא, כְּדֹאֵינָא בְּלִקּוּטֵי תוֹרָה, דְּעִנֵּין הַמִּשְׁכָּן הוּא הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה כְּמוֹ, שִׁפְתּוֹבֵי וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכְכֶם

The Rebbe

בס"ד. שְׁבַת פְּקוּדֵי הַתִּשְׁבָּע

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

And the two aspects of the Mishkan [Mishkan simply and Mishkan HaEdut] are two levels in the Shechinah: the lower Shechinah and the higher Shechinah.	וּשְׁנֵי הָעֲנִינִים שֶׁבְּמִשְׁכַּן [מִשְׁכַּן סֶתֶם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת] הֵם שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּשִׁכְיִנָּה, שִׁכְיִנְתָּא וְתַתָּא וּשְׁכְיִנְתָּא עֵילָאָה
And based on the known idea that every individual of Israel is a Mishkan and a Sanctuary for Him, blessed be He,	וְעַל פִּי הַיְדוּעַ שֶׁכֵּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁכַּן וּמִקְדָּשׁ לוֹ יִתְבָּרַךְ
[as our Sages say on the verse "And they shall make for Me a Sanctuary, and I shall dwell among them"—it does not say "in it," but "among them," meaning within each and every Jew],	כְּמֵאֲמַר רַז"ל עַל הַפְּסוּקִי וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ, וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם, בְּתוֹכוֹ לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּתוֹכְכֶם, [בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל]
it is understood that the two aspects of the Mishkan [Mishkan simply and Mishkan HaEdut] also exist in the Mishkan of Israel.	מוֹבֵן, דְּשְׁנֵי הָעֲנִינִים שֶׁבְּמִשְׁכַּן [מִשְׁכַּן סֶתֶם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת] הֵם גַּם בְּהַמִּשְׁכַּן דְּיִשְׂרָאֵל
And based on the teaching of our Sages on the verse "Mishkan HaEdut"—that it is a testimony to all who enter the world that the Holy One, blessed be He, has reconciled with Israel—	וְעַל פִּי מֵאֲמַר רַז"ל עַל הַפְּסוּקִי מִשְׁכַּן הָעֵדוּת, עֵדוּת הִיא לְכָל בָּאֵי עוֹלָם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִתְרַצָּה לְיִשְׂרָאֵל
one can say that Israel being a Mishkan (simply) is through the service of Torah and mitzvot, and their being Mishkan HaEdut is through the service of Teshuvah (repentance).	יֵשׁ לוֹמַר, דְּזֶה שִׁיִּשְׂרָאֵל הֵם מִשְׁכַּן (סֶתֶם) הוּא עַל יְדֵי הָעֲבוּדָה דְּתוֹרָה וּמִצְוֹת, וְזֶה שֶׁהֵם מִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא עַל יְדֵי עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה
And this can be connected with what was mentioned earlier from Likkutei Torah, that "Mishkan simply" and "Mishkan HaEdut" correspond to the lower Shechinah and the higher Shechinah,	וְיֵשׁ לְקַשֵּׁר זֶה עִם הַמוֹבָא לְעֵיל מִלְּקוּטֵי תוֹרָה דְּמִשְׁכַּן סֶתֶם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הֵם שִׁכְיִנְתָּא וְתַתָּא, וּשְׁכְיִנְתָּא עֵילָאָה
for the lower Shechinah is Malchut (Kingship), and the higher Shechinah is Binah (Understanding).	כִּי שִׁכְיִנְתָּא וְתַתָּא הִיא מַלְכוּת וּשְׁכְיִנְתָּא עֵילָאָה, הִיא בִּינָה
And in a similar way, this is the difference between the service of Torah and mitzvot and the service of Teshuvah,	וְעַל דְּרָךְ זֶה הוּא הַחִילּוּק בֵּין הָעֲבוּדָה בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת לְהָעֲבוּדָה דְּתְשׁוּבָה
for the fulfillment of mitzvot, the commandments of the King, is in Malchut, and Teshuvah is in Binah.	שְׁקִיּוּם הַמִּצְוֹת, מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ, הוּא בְּמַלְכוּת, וְתְשׁוּבָה הִיא בְּבִינָה
It can also be said that since the Mishkan (the general Mishkan) was an atonement for the sin of the Golden Calf,	גַּם יֵשׁ לוֹמַר, דְּכִיּוֹן שֶׁהַמִּשְׁכַּן (כָּלְלוֹת הַמִּשְׁכַּן) הָיָה כְּפָרָה עַל חַטָּא הָעֵגְלִי
therefore, even in the Mishkan simply, the service of Teshuvah is also included.	לְכֵן, גַּם בְּמִשְׁכַּן סֶתֶם נִכְלְלָת גַּם עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה
And the difference between the Mishkan simply and the Mishkan HaEdut is that the Mishkan simply represents the	וְהַחִילּוּק בֵּין מִשְׁכַּן סֶתֶם לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא, שֶׁמִּשְׁכַּן סֶתֶם הוּא תְשׁוּבָה וְתַתָּא וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא תְשׁוּבָה עֵילָאָה

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

lower level of Teshuvah, while the Mishkan HaEdut represents the higher level of Teshuvah.	
And this aligns even more with what was mentioned earlier from Likkutei Torah, that Mishkan simply and Mishkan HaEdut correspond to the lower Shechinah (Malchut) and the higher Shechinah (Binah),	וְזֶה מֵתָאִים עוֹד יוֹתֵר עִם הַמּוֹבָא לְעֵיל מְלֻקוּטֵי תוֹרָה שֶׁמִּשְׁכַּן סֵתָם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הֵם שְׂכִינְתָא (תַּתְּאָה (מְלָכוּת) וּשְׂכִינְתָא עֵילָאָה (בִּינָה),
because the lower Teshuvah is "Tashuv Heh"—the lower Heh (Malchut), and the higher Teshuvah is "Tashuv Heh"—the higher Heh (Binah).	כִּי תִשׁוּבָה תַתְּאָה הִיא תִשׁוּב ה' תַּתְּאָה (מְלָכוּת) וּתִשׁוּבָה עֵילָאָה הִיא תִשׁוּב ה' עֵילָאָה (בִּינָה) 15
And according to the view that the commandment "And they shall make for Me a Sanctuary" and also the donation for the Mishkan were given before the sin of the Golden Calf,	וְעַל פִּי הַדִּיעָה 16 שֶׁהִצִּיּוּ וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְגַם, נִדְבַת הַמִּשְׁכָּן הָיוּ קוֹדָם חֲטָא הָעֵגֶל,
at that time, all of Israel was on the level of Tzaddikim.	שְׂאָז הָיוּ כָל יִשְׂרָאֵל בְּמִדְרֵיגַת צַדִּיקִים,
It can be said that the two aspects of the Mishkan (Mishkan simply and Mishkan HaEdut) are two aspects in the service of the Tzaddikim.	יֵשׁ לוֹמֵר, דְּשִׁתֵּי הַבְּחִינוֹת שֶׁבְּמִשְׁכַּן (מִשְׁכַּן סֵתָם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת) הֵם שְׁתֵּי בְּחִינוֹת בְּעִבּוּדַת הַצַּדִּיקִים
And as explained in Likkutei Torah, that Israel being Mishkan simply is through the fulfillment of positive commandments,	וְכַמְבּוֹאָר בְּלֻקוּטֵי תוֹרָה"י, דְּזֶה שִׁיִּשְׂרָאֵל הֵם מִשְׁכַּן סֵתָם הוּא עַל יְדֵי קִיּוּם מִצְוֹת עֲשֵׂה
and their being Mishkan HaEdut is through the fulfillment of negative commandments.	וְזֶה שֶׁהֵם מִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא עַל יְדֵי קִיּוּם מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
And perhaps it can be said that the two aspects of Mishkan in the service of the Tzaddikim also exist in the service of the inner faculties:	וְאוּלַּי יֵשׁ לוֹמֵר, שֶׁשְׁנֵי הָעֲנִינִים דְּמִשְׁכַּן בְּעִבּוּדַת הַצַּדִּיקִים הֵם גַּם בְּהַעֲבֹדָה דְּכַחוֹת הַפְּנִימִיִּים
Mishkan simply corresponds to the service of the heart, and Mishkan HaEdut corresponds to the service of the intellect.	מִשְׁכַּן סֵתָם הוּא עִבּוּדַת הַלֵּב, וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא עִבּוּדַת הַמוֹח
And this can be connected with what is explained in Likkutei Torah, that the two aspects of the Mishkan correspond to positive and negative commandments.	וְיֵשׁ לְקַשֵּׁר זֶה עִם הַמּוֹבָאָר בְּלֻקוּטֵי תוֹרָה שֶׁשְׁנֵי הָעֲנִינִים דְּמִשְׁכַּן הֵם מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,
For positive commandments are in the letters Vav-Heh—attributes (Vav representing Zeir Anpin, and the final Heh representing Malchut),	כִּי מִצְוֹת עֲשֵׂה הֵם בּו"ה – מִדּוֹת (וַ"ו ז"א, וְה"א), (אֲחֵרוֹנָה – מְלָכוּת 18
while negative commandments correspond to the letters Yud-Heh—intellect (Yud representing Chochmah, and Heh representing Binah).	וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הֵם בִּי"ה – מוֹחִין (יּו"ד – חֲכָמָה, ה"א – בִּינָה 18
(ג)	

The Rebbe

בס"ד. שְׁבֵת פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

<p>This will be understood by first introducing what is explained in Likkutei Torah that Yud-Heh (יה) are concealed, and Vav-Heh (ויה) are revealed.</p>	<p>וַיִּבְנוּ זֶה בְּהִקְדָּמִים הַמְּבֹאָר בְּלִקּוּטֵי תוֹרָה שִׁי"ה הֵם נִסְתָּרוֹת ו"ה הֵם נִגְלוֹת 20</p>
<p>And the idea is that Yud-Heh corresponds to intellect, and Vav-Heh corresponds to attributes (as mentioned above).</p>	<p>וְהֶעֱנִין הוּא, דִּי"ה הֵם מוֹחִין ו"ה הֵם מִדּוֹת, (כַּנִּל)</p>
<p>One of the differences between intellect and attributes is that intellect is for oneself, whereas attributes are directed toward another (as will be explained at length).</p>	<p>וּמִהֲחִילוּקִים בֵּין מוֹחִין לְמִדּוֹת הוּא, דְּמוֹחִין הֵם, (לְעֲצָמוֹ וּמִדּוֹת הֵן לְזוּלָתוֹ) (כְּדִלְקָמֶן בְּאַרוּכָה</p>
<p>And in a similar manner, Above, the attributes are for the sake of the worlds, whereas intellect is above the worlds.</p>	<p>וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הוּא לְמַעַלָּה, שֶׁהַמִּדּוֹת הֵן לְצוּרָה, הָעוֹלָמוֹת וְהַמוֹחִין הֵם לְמַעַלָּה מֵעוֹלָמוֹת</p>
<p>Therefore, the attributes are in a state of revelation in relation to another—they are revealed—while the intellect is concealed from another—it is hidden.</p>	<p>וְלִכֵּן 22, הַמִּדּוֹת הֵם בְּבַחֲבִיבֵי גִילּוּי לְהוֹלֵת, נִגְלוֹת, וְהַמוֹחִין הֵם בְּהַעֲלָם מֵהַזּוּלָתוֹ, נִסְתָּרוֹת</p>
<p>Now, this idea that intellect is concealed and attributes are revealed means that, in general, even the attributes of the heart (before they are expressed outwardly) are considered in a state of revelation.</p>	<p>וְהִנֵּה זֶה שֶׁשְּׂמוֹחִין הֵם נִסְתָּרוֹת וּמִדּוֹת הֵן נִגְלוֹת, הַכּוֹוִנָּה בְּזֶה הִיא, שֶׁכְּלִלוֹת עֵינֵן הַמִּדּוֹת, גַּם הַמִּדּוֹת שֶׁבְּלִב (לְפָנֵי שֶׁמִּגְלָה אוֹתָם לְזוּלָתוֹ) הֵן בְּבַחֲבִיבֵי נִגְלוֹת</p>
<p>Conversely, in general, the concept of intellect—even after one reveals one's understanding to another—is still considered concealed.</p>	<p>וְעַל דֶּרֶךְ זֶה לֹאִידָהּ, שֶׁכְּלִלוֹת עֵינֵן הַמוֹחִין (גַּם לְאַחֲרֵי שֶׁמִּגְלָה הַהִשְׁכָּלָה שְׁלוֹ לְזוּלָתוֹ) הֵם בְּבַחֲבִיבֵי נִסְתָּרוֹת</p>
<p>The idea is that the fact that attributes are relevant to another is not only regarding their effect on another, but also regarding the attributes themselves.</p>	<p>וְהֶעֱנִין הוּא, דְּזֶה שֶׁמִּדּוֹת שִׁיכִים לְהוֹלֵת, הוּא לֹא רַק בְּנוֹגֵעַ לְפַעֲלוֹת הַמִּדּוֹת אֲלָא גַם בְּנוֹגֵעַ לְהַמִּדּוֹת עֲצָמָם</p>
<p>For example, the attribute of kindness, whose essence is to bestow goodness upon another—without another, kindness does not exist.</p>	<p>וְכִמוֹ מִדַּת הַחֶסֶד שֶׁעֵינֵיהָ הוּא לְהַטִּיב לְזוּלָתוֹ, וּבְלִי זוּלָתוֹ, לֹא שִׁיךְ עֵינֵן הַחֶסֶד</p>
<p>And although it is explained in several places that the fact that attributes cannot exist without another applies specifically regarding the effect of the attributes,</p>	<p>וְהַגַּם שֶׁמְבֹאָר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת דְּזֶה שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְמִדּוֹת בְּלִי זוּלָתוֹ הוּא דְּוָקָא בְּנוֹגֵעַ לְפַעֲלוֹת הַמִּדּוֹת</p>
<p>whereas the awakening of the attributes (and certainly the essence of the attributes) can exist even without another,</p>	<p>מֵה שֶׁאֵין כֵּן הַתְּעוֹרְרוֹת הַמִּדּוֹת (וּמְכַל שֶׁכֵּן עֲצָם הַמִּדּוֹת) אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת גַּם בְּלִי זוּלָתוֹ</p>
<p>as seen with Avraham Avinu, who was distressed that there were no guests,</p>	<p>וְכִמוֹ אַבְרָהָם אָבִינוּ שֶׁנִּצְטָעַר עַל שֶׁלֹּא הָיוּ אוֹרְחִים</p>
<p>for the reason he was distressed over his inability to give was that the attribute of kindness was awakened within him (even when there was no other person),</p>	<p>דְּזֶה שֶׁנִּצְטָעַר עַל זֶה שֶׁאֵין בִּיכְלָתוֹ לְהַשְׁפִּיעַ הוּא לְפִי שֶׁמִּדַּת הַחֶסֶד הִיְתָה אֲצִלוֹ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת (גַּם כִּשְׁלֹא הָיָה זוּלָתוֹ)</p>

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

<p>this applies specifically when there exists in the world another to whom kindness could be shown.</p>	<p>הָרִי זֶהוּ דוֹקָא כְּשֵׁישׁ מְצִיאוֹת בְּעוֹלָם (זולת) על מי להתחסד</p>
<p>However, if there were no one in the world to whom kindness could be given, the awakening of the attribute of kindness would not be possible.</p>	<p>אָבֵל בְּאֵם לֹא הִיָּה נִמְצָא בְּעוֹלָם זולת למי להשפיע, לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת הַהֲתַעֲוָרוֹת, דְּמִדַּת הַחֶסֶד</p>
<p>Moreover, in such a case, even the concept of kindness itself (the essence of the attribute) would not exist,</p>	<p>וַיִּתְּרָה מִזֶּה, שְׂאֵז לֹא הִיָּה שְׂיִיךְ גַּם עֵנִין הַחֶסֶד ((עצם המדה</p>
<p>for the very definition of kindness is to bestow goodness upon another.</p>	<p>כִּי עֵנִין הַחֶסֶד הוּא לְהִיטִיב לְזולתו</p>
<p>Additionally, from the very fact that Avraham Avinu was distressed that he had no one to give to, it is evident that the actual giving to another affects the attribute of kindness itself.</p>	<p>וְלְהוֹסִיף, דְּמִזֶּה גּוֹפָא שְׂאֲבָרְהֶם אָבִינוּ הִצְטַעַר עַל זֶה שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ לְמִי לְהִשְׁפִּיעַ, מוֹכַח, שֶׁהַהֲשַׁפְעָה (בְּפוֹעַל) לְהַזְלוֹת נוֹגַע גַּם לְמִדַּת הַחֶסֶד עֲצָמָה</p>
<p>Distress occurs when something is lacking, and the fact that Avraham was distressed over his inability to give shows that kindness is defined by actual bestowal.</p>	<p>דְּצַעַר הוּא כְּשֵׁישׁ אֵיזָה חֶסְרוֹן, וְזֶה שְׂאֲבָרְהֶם נִצְטַעַר עַל זֶה שֶׁאֵין בִּיכְלִיתוֹ לְהִשְׁפִּיעַ הוּא כִּי, עֵנִין הַחֶסֶד הוּא לְהִשְׁפִּיעַ</p>
<p>And when there is no actual giving, the completeness of the attribute of kindness is lacking.</p>	<p>וְכִשְׁלֹא יִשְׁנֶה הַהֲשַׁפְעָה בְּפוֹעַל, חֶסֶר בְּהַשְׁלִימוֹת דְּמִדַּת הַחֶסֶד</p>
<p>(ד)</p>	
<p>And just as with attributes, where even the attributes themselves relate to another, so too, conversely, with intellect:</p>	<p>וְהִנֵּה כְּמוֹ שֶׁבְּמִדּוֹת, גַּם הַמִּדּוֹת עֲצָמָם שְׂיִיכִים לְזולת, עַל דְּרָךְ זֶה הוּא לֹאִדְךָ בְּמוֹחִין</p>
<p>The fact that intellect is for oneself, above any connection to another, applies not only to intellect itself—since comprehension is for oneself (unlike attributes, whose very essence is to influence another)—</p>	<p>דְּזֶה שֶׁהַמוֹחִין הֵם לְעַצְמוֹ לְמַעַלָּה מְשִׁיכּוֹת לְזולת הוּא לֹא רַק בְּנוֹגַע לְהַמוֹחִין עֲצָמָם, דְּעֵנִין הַשְׂכֵּל הוּא לְעַצְמוֹ [וְדֹלָא כְּהַמִּדּוֹת, שְׂעֵנִינָם (גַּם [עֵנִינָם דְּהַמִּדּוֹת עֲצָמָם) הוּא לְהִשְׁפִּיעַ לְזולתו]</p>
<p>but also regarding the function of intellect—one does not need another in order to think,</p>	<p>אֵלֹא שְׂגַם בְּשִׁבִיל פְּעוּלַת הַמוֹחִין אֵין צְרִיךְ לְזולת</p>
<p>for even when a person is alone (without another), he can still engage in deep intellectual contemplation.</p>	<p>דְּגַם כְּשֶׁהָאָדָם הוּא לְעַצְמוֹ (בְּלִי זולת) יְכוּל לְהַשְׂכִּיל הַשְּׂכּוֹלֹת</p>
<p>And although transmitting knowledge to others enhances one's own comprehension—"from my students more than all"—</p>	<p>וְהַגַּם שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׁפָעָה אֶל הַזְלוֹת נַעֲשֶׂה הוֹסְפָה, בְּהַשְׂכֵּל, וּמִתְלַמְּדֵי יוֹתֵר מְכוּלֵן</p>
<p>this applies only in terms of <i>increasing</i> one's understanding,</p>	<p>הָרִי זֶהוּ דוֹקָא בְּנוֹגַע לְהוֹסְפָה בְּשִׁכְלִי</p>

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

but the core ability to understand (even actively engaging in comprehension) can exist without another.	אָבֵל עֵצִים הַהִשְׁכָּלָה (גַּם הַשְׁכָּלָה בְּפֹעֵל) אֶפְשָׁר לִהְיוֹת גַּם בְּלִי זוּלָתוֹ.
Even when there is no one to teach, one can still attain great and profound insights.	דָּגָם כְּשֵׁלָא יֵשׁ לְמִי לְהִשְׁפִיעַ יְכוּל לְהִשְׁכִּיל הַהִשְׁכָּלוֹת גְּדוּלוֹת וְעִמּוּקוֹת.
Moreover, in order to fully grasp an intellectual concept and reach absolute clarity, at times, another person can even be a distraction.	וְאִדְרָבָהּ, בְּכַדֵּי לְבֹא עַל דְּבַר שְׂכָל וְלַעֲמֹד עַל בּוּרְיוֹ, לְפַעֲמִים הַזּוּלָתוֹ מְבַלְבֵּל.
This is why most wise individuals would seclude themselves.	וְלִכֵּן רֹב הַחֲכָמִים הָיוּ מִתְבּוֹדְדִים.
And this is what our Sages say, that the Sanhedrin deliberated throughout the night,	וְזֶהוּ שְׂאֵמְרוּ רַז"ל שֶׁהַסְּנֵהֶדְרִין הָיוּ נוֹשְׂאִין וְנוֹתְנִין כָּל הַלֵּילָה,
and Rashi explains that each one would deliberate individually,	וּפִירֵשׁ רַש"י אִישׁ אִישׁ לְעַצְמוֹ
for in order to reach the absolute truth of an idea, it is specifically when one contemplates on his own.	כִּי בְּכַדֵּי לַעֲמֹד עַל אֱמִיתִית הַסִּבְרָא הוּא כְּשִׁמְעִין לְעַצְמוֹ דּוֹקָא
And even according to Rambam's interpretation that each one engaged in discussion with his study partner—	וְגַם לְפִירוּשׁ הַרַמְבַּ"ם שְׂכָל אֶחָד הָיָה נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן עִם בֶּן זִוְגוֹ
this was specifically with his study partner and not all together.	הָרִי זֶה עִם בֶּן זִוְגוֹ דּוֹקָא, וְלֹא כּוֹלֵם יַחַד
(ה)	
And this is the meaning of "Intellect is concealed, and attributes are revealed."	וְזֶהוּ שְׂמוּחִין הֵן נִסְתָּרוֹת וּמוֹדוֹת הֵן נִגְלוֹת
Since the essence of attributes is to influence another, they are in a state of revelation.	דְּמוֹדוֹת, כִּיּוֹן שְׂעֵנִינָם הוּא לְהִשְׁפִיעַ לְזוּלָתוֹ, הֵם בְּחִיבַת גִּילוי
However, while they are still in the heart, they have not yet reached actual revelation.	אֲלֹא שֶׁבְּהִיוֹתָם בְּלֵב לֹא בָּא עַדִּין הַגִּילוי בְּפֹעֵל
Intellect, on the other hand, since its essence is for oneself, above any relation to another,	וּמוֹחִין, כִּיּוֹן שְׂעֵנִינָם הוּא שֶׁהֵם לְעַצְמוֹ לְמַעַלָּה מְשִׁיכוֹת לְזוּלָתוֹ
therefore, even when one reveals his intellect to another, it remains in a state of concealment.	לְכֹן, גַּם כְּשִׁמְגֵלָה אֶת הַשְׂכָּל שְׁלוֹ לְזוּלָתוֹ, הוּא בְּחִיבַת הָעֵלֶם
There are two aspects to this: first, the intellect that is revealed to another is not the same as the intellect one comprehends on his own,	וּשְׁנֵי עֲנִינִים בְּזֶה. דְּהַשְׂכָּל שֶׁמִּתְגַּלָּה לְהוּלָתוֹ אֵינוֹ כְּהַשְׂכָּל שֶׁהַשְׂכִּיל בְּעַצְמוֹ
[as explained in several places, that intellectual transmission to another is through the intermediary of attributes].	וְכַמְבֹאֵר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת דְּהַשְׁפָּעַת הַשְׂכָּל [לְזוּלָתוֹ הִיא עַל יְדֵי אֶמְצָעוֹת הַמְּדוֹת

The Rebbe

בי"ד. שבת פרשת פקודי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

Thus, the essence of intellect (as it exists in oneself) remains concealed.	וּנְמָצָא, שֶׁעֲצָמָם הַשִּׁכְלָה (כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ) נִשְׁאָר בְּהַעֲלָם.
Secondly, even the level of intellect that is revealed to another—its revelation is not due to its nature being to be revealed to another,	וְעוֹד עֵינָן בְּזֶה, שֶׁגַם דְּרַגַּת הַשִּׁכְלָה שֶׁמִּתְגַּלֶּה לְהוֹדוּת, הַגִּילוי שֶׁלוֹ לְהַזְלוּת הוּא לֹא לְפִי שֶׁעֵינָנו, הוּא גִילוי לְזוּלוֹתוֹ.
because intellect in general (even the level of intellect that is revealed to another) is something that is for oneself.	כִּי כָללוֹת הַשִּׁכְלָה (גַּם דְּרַגַּת הַשִּׁכְלָה שֶׁמִּתְגַּלֶּה לְהַזְלוּת) הוּא עֵינָן שֶׁלְעַצְמוֹ.
It is only that one reveals to another matters that exist within himself, which are above revelation to another.	אֲלֹא שֶׁהוּא מְגַלֶּה לְזוּלוֹתוֹ הָעֵינָיִם שֶׁבְּעֵצְמוֹ (שֶׁלְמַעַלְהָ מְגִילוי לְהַזְלוּת).
And additionally, the fact that intellect is above connection to another applies not only to an external "other" outside the person,	וְהוֹסִיף, דְּזֶה שֶׁהַשִּׁכְלָה הוּא לְמַעַלְהָ מִשְׁיִיכוּת לְזוּלוֹת, הַפְּחוּנָה בְּזֶה הִיא לֹא רַק לְזוּלוֹת שֶׁמִּחוּץ לְהָאָדָם,
but also to the aspects within the person himself that are considered "other" relative to intellect.	אֲלֹא גַם לְהָעֵינָיִם שֶׁבְּאָדָם עֲצָמוֹ שֶׁהֵם זוּלוֹת לְגַבֵּי הַשִּׁכְלָה.
Therefore, in order to attain intellectual clarity, one must restrict and conceal all other faculties (even the desire to understand the intellect),	וְלִכֵּן, בְּכַדִּי לְבֹא עַל דְּבַר שִׁכְלָה צָרִיךְ לְצַמְצֵם וְלַהַעֲלִים כָּל הַכּוּחוֹת (גַּם הַרְצוֹן לְהַבִּין אֶת הַשִּׁכְלָה),
because since they are "other" in relation to intellect, they confuse the understanding of intellect (just like an external other).	כִּי כִּיּוֹן שֶׁהֵם זוּלוֹת לְגַבֵּי הַשִּׁכְלָה, הֵם מְבַלְבְּלִים (לְהַבְנֵת הַשִּׁכְלָה (כְּמוֹ הַזְלוּת שֶׁמִּחוּץ לְהָאָדָם).
And conversely, even when one understands intellect, the comprehension remains distant and separate from the other faculties and aspects of the person,	וְעַל דֶּרֶךְ זֶה לֹא־יִדָּה, דְּגַם כִּשְׁהוּא מִבֵּין אֶת הַשִּׁכְלָה, הַהַשְׂגָּה הִיא בְּרִיחוּק וּבְהַבְדָּלָה מִשְׁאָר הָעֵינָיִם וְהַכּוּחוֹת שֶׁבְּאָדָם.
to the extent that it is possible that the comprehension will not affect him.	וְעַד שֶׁאֵפְשֶׁר שֶׁהַהַשְׂגָּה לֹא תַפְעוּל עָלָיו.
And the fact that the understanding of intellect (in general) leads to emotions in the heart and even to action—"Great is study, for it brings to action"—	זֶה שֶׁהַשְׂגַּת הַשִּׁכְלָה מְבִיאָה (בְּכָלֵל) לְמַדוֹת שֶׁבְּלֵב וְעַד לְמַעֲשֵׂה בְּפוּעַל גְּדוֹל תְּלִמּוּד שֶׁמְבִיא לִידֵי מַעֲשֵׂה.
is not because the nature of intellect is to influence emotions and actions,	הוּא [לֹא מִפְּנֵי שֶׁעֵינָן הַשִּׁכְלָה הוּא לְפוּעוֹל בְּהַמְדוֹת וּבְהַמַּעֲשֵׂה.
but rather because intellect is like light, which illuminates everywhere.	אֲלֹא] לְפִי שֶׁהַשִּׁכְלָה הוּא בְּדוּגְמַת אוֹר, שֶׁמְאִיר בְּכָל מְקוֹם.
From this, it is understood that in the effect of intellect on all the faculties and aspects of a person,	וּמִזֶּה מוֹבֵן, דְּבִפְעוּלוֹת הַשִּׁכְלָה עַל כָּל הַכּוּחוֹת וְהָעֵינָיִם שֶׁבְּאָדָם.
the essence of intellect itself is not revealed.	אִין מִתְגַּלֶּה עֵינָנו שֶׁל הַשִּׁכְלָה.

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

According to this, one can say that the reason intellect is considered "concealed"	וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לֹמֵר, דָּזָה שֶׁהַמוֹחִין הֵם נִסְתָּרוֹת
is because it remains hidden even from the aspects and faculties within the person himself.	הוּא, שֶׁהֵם בְּהַעֲלָם גַּם מֵהַעֲנִינִים וְהַלְחוֹת שֶׁבְּהָאָדָם עֲצָמוֹ.
(i)	
And this is [the meaning of the verse] "These are the accounts of the Mishkan, the Mishkan of Testimony, which was counted by the command of Moshe."	וְזֶהוּ אֱלֹה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פִּוְקֵד עַל פִּי מֹשֶׁה
"Mishkan" simply represents the service of the heart,	מִשְׁכָּן סֵתֵם הוּא עֲבוֹדַת הַלֵּב
therefore, it is written "the Mishkan" with the definite article "ה" (the), because the attributes of the heart are in a state of revelation.	וְלָכֵן נֶאֱמַר הַמִּשְׁכָּן בְּה' הַיְדִיעָה, כִּי מִדּוֹת שֶׁבִּלְבָב הֵם בְּחִינַת גִּילּוֹי.
And "Mishkan HaEdut" (the Mishkan of Testimony), since testimony relates specifically to something hidden (as explained in Likkutei Torah),	וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת, דְּעִנֵּין הָעֵדוּת הוּא עַל דְּבָר (הַנִּעְלָם דְּיוֹקָא (כַּמְבוֹאֵר בְּלִקּוּטֵי תוֹרָה
represents the service of the intellect, for intellect is in a state of concealment.	הוּא עֲבוֹדַת הַמוֹחַ, שֶׁהַמוֹחִין הֵם בְּחִינַת הַעֲלָם.
[Additionally, within intellect itself, the primary aspect of "Mishkan HaEdut" (since testimony relates to something hidden) pertains to the inner dimension of intellect, which is above connection to attributes.]	וְלְהוֹסִיף, דְּבַמּוֹחִין עֲצָמָם, עֵיקַר הָעִנֵּין דְּמִשְׁכָּן] הָעֵדוּת (שֶׁעֵדוּת הוּא בְּדָבָר הַנִּעְלָם) הוּא [בְּפְנִימִיּוּת הַמוֹחִין שְׁלִמְעֵלָה מִשְׁיִיכוֹת לְמִדּוֹת
The idea of "Mishkan HaEdut" is that the comprehension of G-dliness,	וְעִנֵּין מִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא, שֶׁהַהֲשָׁגָה בְּאֵלְקוֹת
[including also the comprehension of the inner dimension of intellect],	[כּוֹלֵל גַּם הַהֲשָׁגָה דְּפְנִימִיּוּת הַמוֹחִין]
becomes united with the person who comprehends it,	מִתְאַחֵדֶת עִם הָאָדָם הַמְּשִׁיג
to the extent that his very existence becomes that of "Mishkan HaEdut"—a dwelling and receptacle for the Divine light that illuminates within intellect,	וְעַד שֶׁמְצִיאֹתוֹ הוּא זֶה שֶׁהוּא מִשְׁכַּן הָעֵדוּת - מִשְׁכָּן וּמְכוּן לְהָאוֹר הָאֱלֹקִי שֶׁמְאִיר בְּמוֹחִין
which is higher than the light that illuminates within the attributes.	שֶׁלְּמַעְלָה מֵהָאוֹר שֶׁמְאִיר בְּמִדּוֹת
And this is why regarding "Mishkan HaEdut," it is stated "which was counted by the command of Moshe,"	וְזֶהוּ שֶׁגָּבַי מִשְׁכַּן הָעֵדוּת נֶאֱמַר אֲשֶׁר פִּוְקֵד עַל פִּי מֹשֶׁה
for in order for a person to become a dwelling for this Divine light,	כִּי בְּכַדִּי שֶׁהָאָדָם יְהִיָּה מִשְׁכָּן לְאוֹר זֶה

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּקוּדֵי הַתְּשׁוּבָה

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

it is through the "aspect of Moshe" that exists within every Jew.	הוא על ידי בחינת משה שבכל אחד מישראל.
And the verse does not depart from its simple meaning,	ואין מקרא יוצא מידי פשוטו
for "which was counted by the command of Moshe" also refers to "These are the accounts of the Mishkan" (as mentioned earlier in section 1),	דאשר פוקד על פי משה קאי (גם) על אלה (פקודי המשכן (כנ"ל סעיף א
because through the service of "Mishkan HaEdut" (intellect),	(כי על ידי העבודה דמשכן העדות (מוחין
the attributes (Mishkan simply) are also transformed,	גם המדות (משכן סתם) הם באופן אחרי
[as explained earlier in section 5, that intellect is like light that illuminates everywhere].	וכמו שנתבאר לעיל סעיף ה שהמוחין הם] [דוגמת אור שמאיר בכל מקום
(ז)	
And it is known that the advantage of the service of Teshuvah over the service of the Tzaddikim	והנה ידוע שהמעלה דעבודת התשובה לגבי עבודת הצדיקים
is that the service of the Tzaddikim follows an orderly and gradual progression,	היא, שעבודת הצדיקים היא בסדר והדרגה
whereas the service of Teshuvah is about leaping forward without gradual progression.	ועבודת התשובה היא לדלג שור, שלא בדרגה.
And one can say that from the explanations that Teshuvah (specifically) is in Binah (as mentioned earlier in section 2),	ויש לומר, שמהביאורים בזה שתשובה (דוקא), (היא בבינה (כנ"ל סעיף ב
even though the service of the Tzaddikim also involves an aspect of intellect	אף שגם בעבודת הצדיקים ישנה גם עבודה שמצד המוחין
(including service stemming from the inner dimension of intellect),	(כולל העבודה שמעמד פנימיות המוחין)
this is because the primary advantage of intellect over attributes	הוא, כי עיקר מעלת המוחין על המדות
is that the light of intellect is higher and separate from a person's existence (as explained earlier in section 5).	הוא שהאור דמוחין הוא למעלה ובהבדלה (ממציאותו של האדם (כנ"ל סעיף ה
Therefore, the essence of intellect (Binah) is primarily expressed in the service of Teshuvah,	ולכן, ענין המוחין (בינה) הוא (בעיקר) בעבודת התשובה
which involves transcendence and breaking out of one's previous state.	הדילוג והיציאה ממציוות
Accordingly, the two aspects of the Mishkan correspond to the service of the Tzaddikim and the service of Teshuvah.	ועל פי זה, שני הענינים שבמשכן הם עבודת הצדיקים ועבודת התשובה

The Rebbe

בי"ד. שבת פרשת פקודי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

The service of the Tzaddikim (including the service of intellect) is "Mishkan" simply,	דְּעִבּוּדַת הַצְּדִיקִים (גַּם עֲבוּדַת הַמוֹחִין) הוּא מִשְׁכַּן סֶתֶם
while "Mishkan HaEdut" corresponds to the service of Teshuvah.	וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה
The connection between the two interpretations of "which was counted by the command of Moshe" (according to this explanation)	וְהַקְשֵׁר דְּשֵׁנֵי הַפִּירוּשִׁים בְּאִשֶּׁר פּוֹקֵד עַל פִּי (מֹשֶׁה) (לְפִי בִיאור זֶה
can be understood as follows: Moshe's quality is absolute self-nullification—"and we are nothing."	יֵשׁ לוֹמֵר, דְּעֵנִינוּ שֶׁל מֹשֶׁה הוּא בִּטּוֹל בְּמִצִּיאוֹת, וְנִחְנוּ מָה
Therefore, the primary aspect of "which was counted by the command of Moshe" applies to "Mishkan HaEdut."	וְלִכֵּן עֵיקַר הָעֵנִין דְּפוֹקֵד עַל פִּי מֹשֶׁה הוּא בְּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
However, nevertheless, this also applies to "These are the accounts of the Mishkan,"	אֲלֵא שְׂאֵף עַל פִּי כֵן שִׁיָּר זֶה גַם לְאַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
because through Teshuvah, even the fulfillment of Torah and Mitzvot is elevated to a higher level.	כִּי עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, גַּם קִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת הוּא בְּאוֹפֵן נְעֵלָה יוֹתֵר
And this aligns with the well-known interpretation of our Sages' phrase "Teshuvah and good deeds,"	וְכִפְרוּשׁ הַיְדוּעַ בְּלִשׁוֹן רַז"ל תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
that through Teshuvah, one's actions (performance of Mitzvot) become "good deeds" that shine brightly.	שֶׁעַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה נַעֲשִׂים הַמַּעֲשִׂים (מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת) מַעֲשִׂים טוֹבִים וּמְאִירִים
And behold, even within Teshuvah itself, there are the two aspects of attributes and intellect ("Mishkan" simply and "Mishkan HaEdut").	וְהִנֵּה גַם בְּתְשׁוּבָה עֲצָמָה יִשְׁנָם שְׁנֵי הָעֵנִינִים (דְּמִדּוֹת וּמוֹחִין) (מִשְׁכַּן סֶתֶם וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
The lower Teshuvah—"Tashuv Heh" (returning the lower Heh, corresponding to the letter Vav)—is within attributes.	דְּתְשׁוּבָה תְּתָאָה, תְּשׁוּבַת ה' תְּתָאָה (לְהוֹא"ו"), הִיא בְּמִדּוֹת
The higher Teshuvah—"Tashuv Heh" (returning the higher Heh, corresponding to the letter Yud)—is within intellect.	וְתְשׁוּבָה עֵילָאָה, תְּשׁוּבַת ה' עֵילָאָה (לְהִי"ד), הִיא בְּמוֹחִין
The explanation of this in a person's service:	וַיֵּשׁ לוֹמֵר הַבִּיאור בְּזֶה בְּעֲבוּדַת הָאָדָם
The lower Teshuvah primarily relates to the service of Torah and Mitzvot ("Turn away from evil and do good").	דְּתְשׁוּבָה תְּתָאָה הִיא בְּעֵיקַר בְּנוֹגַע לְהַעֲבוּדָה (דְּתּוֹרָה וּמִצְוֹת) (סוּר מֵרַע וַעֲשֵׂה טוֹב
That is, the leap of lower Teshuvah pertains to one's existence, and therefore it is included within attributes (which relate to existence).	הֵינּוּ שֶׁהַדִּילּוֹג שֶׁבְּתְשׁוּבָה תְּתָאָה הוּא בְּנוֹגַע לְהַמְצִיאוֹת שְׁלוֹ, וְלִכֵּן הִיא נִכְלָלַת בְּבְחִינַת (הַמִּדּוֹת) (מִצִּיאוֹת
The higher Teshuvah is about returning one's soul to its source, as it was completely united with Him before it was blown into existence.	וְתְשׁוּבָה עֵילָאָה הִיא לְהַשִּׁיב אֶת נַפְשׁוֹ לְמִקּוּרָה כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה מִיּוֹחַדָּת בּוֹ יְתַבְרַךְ בְּתַכְלִית הַיְחוּד בְּטָרָם שֶׁנִּפְחָה

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

Through this, one transcends and nullifies their very existence.	שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא וּמְתַבְּטֵל מִמְצִיאֹתוֹ
Therefore, it is within intellect—Binah.	וְלִכֵּן הִיא בְּמוֹחִין, בִּינָה
According to this, the two aspects of the Mishkan also exist within Teshuvah itself.	וְעַל פִּי זֶה, שְׁנֵי הָעֲנִינִים שֶׁבְּמִשְׁכַּן הֵם גַּם בְּתִשְׁבּוּבָה עֲצֻמָּה
"Mishkan" simply corresponds to lower Teshuvah, and "Mishkan HaEdut" corresponds to higher Teshuvah.	מִשְׁכַּן סֵתֵם הוּא תִשְׁבּוּבָה תַּתָּאָה וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת הוּא תִשְׁבּוּבָה עֵילָאָה
The explanation of the two interpretations of "which was counted by the command of Moshe"	וְהַבִּיאֹר דְּשָׁנֵי הַפִּירוּשִׁים בְּאִשֶּׁר פּוֹקֵד עַל פִּי מֹשֶׁה
can be understood as follows: the primary aspect of "which was counted by the command of Moshe" (which signifies complete self-nullification) applies to higher Teshuvah—"Mishkan HaEdut."	יֵשׁ לוֹמַר, שְׁעִיקָר הָעֲנִין דְּפוֹקֵד עַל פִּי מֹשֶׁה (בִּיטוּל בְּמִצִּיאֹת) הוּא בְּתִשְׁבּוּבָה עֵילָאָה, מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
However, nevertheless, this also applies to "These are the accounts of the Mishkan,"	אֲלָא שְׁמַכְל מְקוּם שְׁיָרָה זֶה גַּם לְאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
because through higher Teshuvah, even lower Teshuvah is elevated to a higher state.	כִּי עַל יְדֵי תִשְׁבּוּבָה עֵילָאָה, גַּם הַתִּשְׁבּוּבָה תַּתָּאָה הִיא בְּאוֹפֵן נְעֵלָה יוֹתֵר
(n)	
According to this, we can explain what is stated in Likkutei Torah regarding the interpretation of the verse "These are the accounts of the Mishkan,"	וְעַל פִּי זֶה יֵשׁ לְבַאֵר מֵהַשְּׁנַתְבָּאָר בְּלִקְוֵי תוֹרָה, בְּפִירוּשׁ הַכְּתוּב אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
that "Pekudei" (accounts) also means "Pekidah"—connection and unification, as in "A man is obligated to unite with his wife."	דְּפְקוּדֵי הוּא (גַּם) מְלִשׁוֹן פְּקִידָה וְיַחּוּד, כְּמוֹ חַיִּיב אָדָם לְפַקֹּד אֶת אִשְׁתּוֹ
It is explained elsewhere regarding the verse "her food, her clothing, and her marital rights,"	וּמְבוֹאָר בְּמְקוּם אַחַר בְּעֵינֵי שְׂאָרָה כְּסוּתָהּ, וְעוֹנָתָהּ
that "food" (sustenance) represents an influence that is received within the vessels of the recipient,	דְּשְׂאָרָה (מִזוֹן) הוּא הַמְּשָׁכָה שֶׁמְתַלַּבֶּשֶׁת בְּבִכְלֵי הַמְּקַבֵּל
"clothing" represents an influence that remains at a transcendent level above internalization,	כְּסוּתָהּ (לְבוּשׁ) הוּא הַהִמְשָׁכָה שֶׁשֶׁבְּחִינַת מְקִיף שְׁלֵמְעֵלָה מְפָנִימִית
and "marital rights" represents drawing down the essence, which is beyond even the transcendent level of "clothing."	וְעוֹנָתָהּ הוּא הַמְּשַׁכֶּת הָעֵצָם שְׁלֵמְעֵלָה גַּם מִהַמְּקִיף דְּלְבוּשׁ
Additionally, the advantage of "marital rights" is not only in terms of the influence from above (as it draws down the essence),	וְלַהוֹסִיף, שֶׁהַמְּעֵלָה דְּעוֹנָתָהּ הִיא לֹא רַק בְּנוֹגֵעַ לְהַהִמְשָׁכָה דְּלֵמְעֵלָה (שְׁעוֹנָתָהּ הוּא הַמְּשַׁכֶּת הָעֵצָם)

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּקוּדֵי הַתַּש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

but also regarding the recipients, Bnei Yisrael, who receive this influence without any intermediary garment.	אֲלָא גַם בְּנוֹגַע לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְקַבְּלִים הַמְּשָׁכָה זו. שְׁלֹא עַל יְדֵי לְבוּשׁ
This can be connected to the statement of our Sages: "One who says: 'I am in my garment, and she is in her garment,' must divorce and pay the Ketubah,"	וַיֵּשׁ לֹאמֵר דְּזָהוּ שְׂאֵמְרוּ רַז"ל הָאוֹמֵר כּוֹ' אֲנִי בְּבִגְדִי וְהִיא בְּבִגְדָהּ יוֹצִיא וְיִתֵּן קְתוּבָה
which negates both "I am in my garment"—referring to a divine influence without an intermediary garment—	דְּשְׁלִילֵת אֲנִי בְּבִגְדִי הוּא שֶׁהַהֲמָשְׁכָה דְּלַמְעַלָּה הִיא בְּלִי לְבוּשׁ
and "she is in her garment"—referring to a revelation received without an intermediary garment.	וְשְׁלִילֵת הִיא בְּבִגְדָהּ הוּא שֶׁקִּבְּלַת הַגִּילוי הוּא שְׁלֹא עַל יְדֵי לְבוּשׁ
However, we must understand that this explanation (in Likkutei Torah) regarding "These are the accounts of the Mishkan,"	וְצָרִיךְ לְהַבִּין, דְּפִירוּשׁ זֶה (שֶׁבְּלִקוּטֵי תוֹרָה) בְּאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
which states that "Pekudei" refers to unification, is connected with the explanation there that	שֶׁפְּקוּדֵי הוּא מְלִשׁוֹן פְּקִידָה וְיִחּוּד) בָּא בְּהַמְּשָׁכָה לְהַמְּבֹאֵר שֶׁם שֶׁמִּשְׁכַּן הָעֵדוּת
"Mishkan HaEdut" represents a divine influence drawn down through the observance of prohibitive commandments,	הוּא הַהֲמָשְׁכָה שֶׁעַל יְדֵי מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה) שֶׁלַמְעַלָּה מֵהַתְּלַבְּשׁוֹת בְּכֻלָּיִם
which is beyond being clothed in vessels, whereas "Pekudei HaMishkan" refers to divine influence drawn down through positive commandments,	וּפְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן הוּא הַהֲמָשְׁכָה שֶׁעַל יְדֵי מְצוּוֹת (עֲשֵׂה) שֶׁמֵתְּלַבְּשׁוֹת בְּכֻלָּיִם
which is clothed within vessels (corresponding to "her food," which descends lower than "her clothing").	(בְּחִינַת שְׂאֵרָה שֶׁלַמְטָה גַם מְבַחֲינַת כְּסוּתָהּ),
Yet despite this distinction, it is still stated, "These are the accounts of the Mishkan," implying connection and unification.	וְאִף עַל פִּי כֵן נֶאֱמַר בְּהַ אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מְלִשׁוֹן פְּקִידָה וְיִחּוּד
Additionally, we must understand the connection between Rashi's explanation that	גַּם צָרִיךְ לְהַבִּין הַקִּשּׁוֹר דְּפִירוּשׁ רַש"י
"Mishkan, Mishkan" (repeated twice) alludes to the Beis HaMikdash being taken as collateral through the two destructions due to Israel's sins,	שֶׁמִּשְׁכַּן מִשְׁכַּן שְׁנֵי פְעָמִים הוּא רִמַּז לְמִקְדָּשׁ שֶׁנִּתְּמַשְׁכַּן בְּשְׁנֵי חוֹרְבָנָיו עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
and the explanation in Likkutei Torah that "Mishkan, Mishkan" refers to the two highest levels of divine influence,	עִם הַפִּירוּשׁ בְּלִקוּטֵי תוֹרָה שֶׁהַהֲמָשְׁכָּן מִשְׁכַּן שְׁנֵי פְעָמִים הֵם הַמְּשֻׁכּוֹת נְעֻלוֹת בְּיוֹתֵר
one through positive commandments and one through prohibitive commandments,	הַהֲמָשְׁכָה שֶׁעַל יְדֵי מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְהַהֲמָשְׁכָה שֶׁעַל יְדֵי (מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה)
And even regarding "Pekudei HaMishkan," "Pekudei" is from the term "Pekidah" (connection and unification).	וְעַד לְפְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן, פְּקוּדֵי מְלִשׁוֹן פְּקִידָה וְיִחּוּד

The Rebbe

בס"ד. שבת פרשת פקודי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

One can explain this as follows: through the Mishkan, which served as atonement for the sin of the Golden Calf,	וַיֵּשׁ לומר הביאור בזה, שְׁעַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁהָיָה כְּפָרָה עַל חַטָּאת הָעֵגֶל,
it was revealed that the divine intent (above) in allowing the sin of the Golden Calf	נִתְגַלָּה, שֶׁהַכּוּוֹנֵה (דְּלִמְעַלָּה) בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֶל
was initially so that, through this, the people would attain the lofty level of Teshuvah.	מִלְכַתְחִילָה הָיְתָה בְּכַדֵּי שְׁעַל יְדֵי זֶה יִגִּיעוּ לְמַעְלַת הַתְּשׁוּבָה
Similarly, this applies to the Beis HaMikdash, which was taken as collateral twice due to the sins of Israel.	וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הוּא בְּנוֹגֵעַ לְזֶה שֶׁהַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּתְמַשְׁכָּן שְׁנַי פְּעָמִים עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵיהֶן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
The divine intent behind this was so that they would reach the exalted level of Teshuvah,	שֶׁהַכּוּוֹנֵה בְּזֶה הוּא בְּכַדֵּי שִׁיגִיעוּ לְמַעְלַת הַתְּשׁוּבָה
and through this, the collateral (the Temple) would eventually be returned to Israel	וְעַל יְדֵי זֶה יִחְזַר אַחֵר כָּהֵן הַמִּשְׁכּוֹן לְיִשְׂרָאֵל
in a state even loftier than it was before its destruction.	בְּאוֹפֵן נְעִלָה יוֹתֵר מִכִּמוֹ שֶׁהָיָה קוֹדֵם הַחֻרְבָּן
One of the advantages of Teshuvah over the regular service of Torah and Mitzvot	וְהִנֵּה מֵהַמַּעֲלוֹת שֶׁבְּתְשׁוּבָה לְגַבֵּי הָעֲבוּדָה דְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת הוּא
is that even after the separation caused by sins ("your sins separate you"),	דְּזֶה שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה גַם לְאַחֲרֵי הַהִבְדָּלָה (שֶׁנִּשְׁעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַחַטָּאִים) (עֲוֹנוֹתֵיכֶם מְבַדִּילִים
Teshuvah is still possible because it originates from the essence of the soul,	הוּא לְפִי שֶׁהַתְּשׁוּבָה בָּאָה מֵעֵצֶם הַנִּשְׁמָה
which is always intrinsically connected to G-d's essence.	שֶׁהִיא מְקוּשֶׁרֶת תָּמִיד עִם הָעֵצְמוֹת
And since the essence of the soul is also the essence of its revealed faculties,	וְכִיּוֹן שֶׁעֵצֶם הַנִּשְׁמָה הִיא הָעֵצֶם (גַּם) דְּלַחֹת הַגְּלוּיִים
therefore, through Teshuvah, even the fulfillment of Torah and Mitzvot that stems from the revealed faculties of the soul	לְכֵן, עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, גַּם קִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁמֵּעַד כַּחוֹת הַגְּלוּיִים דְּהַנִּשְׁמָה
is beyond all limitations and measurements.	הִיא לְמַעְלָה מִמְדֵּידָה וְהַגְּבֻלָה
This is the connection between the two meanings of "Eleh Pekudei HaMishkan"—	וְזֶהוּ הַקִּשְׁרֵי דְשְׁנֵי הָעֲנִינִים בְּאַלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
"Pekudei" as "Pekidah" (connection and unification) and "Mishkan" as "Mashkon" (collateral).	פְּקוּדֵי מְלִשׁוֹן פְּקִידָה וְיַחְדוּד, וּמִשְׁכָּן מְלִשׁוֹן מִשְׁכּוֹן
For through Teshuvah, which comes as a result of the Temple being taken as collateral,	כִּי עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה הַבָּאָה עַל יְדֵי שֶׁנִּתְמַשְׁכָּן הַמִּקְדָּשׁ
the essence of the soul is revealed.	מִתְגַּלֵּית עֵצֶם הַנִּשְׁמָה

The Rebbe

בס"ד. שְׁבַת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

And through this, even the fulfillment of Torah and Mitzvot transcends all limitations,	ועל ידי זה גם קיום התורה ומצוות היא למעלה, מהגבלה
reaching the level of "Pekudei"—meaning "Pekidah" (connection and unification),	, ועד באופן דפקודי מלשון פקידה ויחוד
where Israel and the Holy One, blessed be He, are entirely one.	. ישראל וקודש אש ברוך הוא כולא חד
(ט)	
And it is possible to add that the proof brought in Likkutei Torah that "Yichud" (unification) is called "Pekidah" from the statement of our Sages: "A man is obligated to visit (be intimate with) his wife,"	ויש להוסיף, דזה שמביא בלקוטי תורה ראיה על זה שהיחוד נקרא פקידה מזה שאמרו רז"ל חייב אדם לפקוד את אשתו
is because this statement of our Sages refers to the obligation of a man to be with his wife before he departs on a journey.	הוא, כי במאמר רז"ל זה מדבר בהחייב לפקוד, את אשתו בשעה שהוא יוצא לדרך
This hints that beyond the concept of "Pekudei HaMishkan,"	, ובזה מרמז, דנוסף להענין דפקודי המשכן
which indicates that the intent behind the Mishkan being taken as collateral was so that, through Teshuvah,	שהכונה בזה שהמקדש נתמשכן היא בכדי שעל ידי התשובה
there will ultimately be (in the future) a higher level of Yichud (unification),	יהיה אחר כך (לעתיד לבא) היחוד (פקידה) , באופן געלה יותר
even at the very moment when the Temple was taken as collateral, there was already a level of Yichud.	גם בשעה זו עצמה (כשנתמשכן המקדש) היה היחוד.
And as is explained elsewhere, our Sages stated that when the enemies entered the Heichal (Sanctuary),	וכמואר במקום אחר מה שאמרו רז"ל בשעה , ששנכנסו נכרים להיכל
they saw the Keruvim (Cherubs) embracing each other.	, ראו כרובים המעורין זה בזה
This seems surprising, for the fact that the Keruvim were embracing each other	, דלכאורה תמוה, הרי כרובים מעורין זה בזה
indicates the great love between the Holy One, blessed be He, and Israel, like the love between a husband and wife.	מורה על גודל החיבה דהקדוש ברוך הוא , וישראל כחיבת איש ואשה
But at the time when the enemies entered the Heichal, it should have been the opposite of love!	ובשעה שנכנסו נכרים להיכל, הרי היה לכאורה היפך החיבה
The explanation is that in the time of exile, the congregation of Israel is like a wife whose husband has traveled overseas.	והביאור בזה, דכיון שבזמן הגלות, כנסת ישראל , היא כאשה שהלך בעלה למדינת הים
Therefore, before the departure of the "husband" (the Holy One, blessed be He),	לכן, לפני יציאתו של הבעל (הקדוש ברוך הוא) , לדרכו

The Rebbe

בס"ד. שַׁבַּת פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי ה'תש"ל

With G-d's help. Shabbat Parashat Pekudei 5730 (1970)

there was an act of unification, and that is why the Keruvim were embracing at that moment.	הִיְתָה הַפְּקִידָה, וְלָכֵן הָיוּ אֵז הַכְּרוּבִים כְּמַעַר אִישׁ וְלוֹיֹת.
However, that act of unification was concealed, and what was revealed was the destruction and exile.	אֲלָא שֶׁהַפְּקִידָה שֶׁהִיְתָה אֵז, הִיְתָה בְּהַעֲלָם, וּבְגִלּוֹי הִיָּה הַחֹרֶבֶן וְהַגְּלוּת.
The intent behind this is that through the service in the time of exile,	וְהַכּוּוֹנָה בְּזָה הִיא, שֶׁעַל יְדֵי הָעֲבוּדָה שֶׁבְּזָמַן הַגְּלוּת,
and especially through the service of Teshuvah,	וּבְפֶרֶט עַל יְדֵי עֲבוּדַת הַתְּשׁוּבָה
the unification (Pekidah) will be revealed with the building of the Third Beis HaMikdash.	תִּהְיֶה הַפְּקִידָה בְּגִלּוֹי בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי,
And then the collateral will also be returned—both the "Mishkan" and the "Mishkan HaEdut"—	, וְאֵז יוֹחֲזֵר גַּם הַמִּשְׁכָּן, הַמִּשְׁכָּן וּמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
with the coming of our righteous Mashiach, speedily in our days.	.בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ בְּקֶרֶב מְמָשׁ